

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206393
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6718206393.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: M.. O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. P. XXX/XX, XXX XX V., zast. JUDr. Alena Cvpová, advokátka so sídlom Nográdyho 37, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 3 831,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14Csp/79/2018 - 223, zo dňa 20. apríla 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokovej časti o uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 3 831,81 eur spolu s vyčísleným úrokom 233,23 eur, s 9,5 %-ným úrokom ročne z nezaplatenej istiny 3 831,81 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok okresného súdu vo výrokovej časti o uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z meškania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 831,81 eur od 14.02.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 233,23 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu o nároku na úrok z omeškania z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 3 831,81 eur spolu s vyčísleným úrokom 233,23 eur, s 9,5 %-ným úrokom ročne z nezaplatenej istiny 3 831,81 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, s 5,15 %-ným úrokom z omeškania ročne z nezaplatenej istiny 3 831,81 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, s 5,15 %-ným úrokom z omeškania ročne z nezaplatených úrokov 233,23 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. II. Súd priznáva žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.“

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že okresný súd takto rozhodol v ďalšom konaní, po tom, ako Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, uznesením č. k. 15Co/3/2020-135 zo dňa 26.02.2020 zrušil v danej veci vydaný rozsudok okresného súdu zo dňa 08.11.2019, č. k. 14Csp/79/2018 - 111 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že okresný súd rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a bol nepreskúmateľný .

3. Po vrátení veci na ďalšie konanie okresný súd v zmysle usmernenia odvolacieho súdu na základe predložených dôkazov ustálil, že v danej veci ide o nárok uplatňovaný zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a

Občianskeho zákonníka (ust. § 52 a nasl. o ochrane spotrebiteľa, ust. § 101 a nasl. pokiaľ ide o otázku posúdenia premlčania uplatneného nároku) .

4. Prednostne súd posudzoval otázku aktívnej legitímácie žalobcu, ktorú súd skúma v každom prípade ex offa, ale tu aj vzhľadom na námietku žalovaného, že žalobca v spore nie je aktívne legitimovaný účastník, pretože žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa 25.06.2014 uzavretej medzi žalovaným a Sberbank, Slovensko, a. s., IČO:17 321 123. Súd mal preukázané výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, že spoločnosť Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, je právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia zrušenej spoločnosti Sberbank Slovensko, a. s., so sídlom Vysoká 9, Bratislava, IČO: 17 321 123 od 01.08.2017. Súd konštatoval, že žalobca je aktívne legitimovaný v spore.

5. Nadväzne sa z úradnej povinnosti (§ 54a Občianskeho zákonníka) súd zaoberal tým, či pohľadávka je/nie je premlčaná (§ 100 a nasl. Občianskeho zákonníka). Z oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru z 13.02.2018 (toto bolo žalovanému doručované doporučene do vlastných rúk pod podacím číslom RF165824675SK) súd vyvodil, že nakoľko žaloba bola podaná 30.11.2018 bola podaná včas, v trojročnej premlčacej dobe.

6. Prieskumom zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o úvere súd dospel k záveru, že zmluva nemá také nedostatky, pre ktoré by bolo treba úver posúdiť ako bezúčinný a bezpoplatkový podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 11). Pri argumentácii žalovaného, že v zmluve je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa, sa žalovaný dostal do dôkaznej núdze, keďže na súlad výpočtu RPMN so zákonom sa vyžadujú odborné matematické znalosti a žalovaný nechcel, aby bolo vykonané znalecké dokazovanie na výpočet RPMN, ako namietal žalobca. V úverovej zmluve sú náležite špecifikované splátky úveru a dohodnutý úrok z úveru vo výške 9,5 % ročne je v súlade so zákonom. V zmluve o úvere sa žalovaný zaviazal na platenie poplatkov za predčasné splácanie úveru, avšak žalobca si žiadne takéto poplatky neuplatňuje. Spochybnenie výšky splatného záväzku žalovaným (uvádzaného raz sumou 4 067,69 eur a v inom liste 5 553,12 eur) žalobca vysvetlil a preukázal tým, že žalovaný mal uzatvorené s právnym predchodcom žalobcu dva úverové vzťahy - dve úverové zmluvy, jednalo sa o dva rôzne úverové účty a ich zostatky, ktoré žalobca oba voči žalovanému predčasne zosplatnil, pričom v tomto konaní ide o zosplatnenie úveru č. XXXXXX ku dňu 13.02.2018. Súd ďalej konštatoval, že čl. 5 bod 1 písm. e) úverovej zmluvy nie je zmluvnou podmienkou (ide o informáciu banky v zmysle § 37 ods. 1 zákona o bankách), potom toto ustanovenie ani nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ako namietal žalovaný, a súd preto o nej v tomto konaní nerozhodoval.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd priznal žalobcovi sumu dlžnej istiny úveru vo výške 3 831,81 eur (poskytnutá istina úveru 4 800,- eur mínus splatené na istinu 968,19 eur), dlžné úroky vypočítané ku dňu zosplatnenia vo výške 233,23 eur, taktiež priznal zmluvný úrok vo výške 9,5 % ročne z nesplatennej istiny po zosplatnení úveru odo dňa nasledujúceho po zosplatnení t.j. od 14.02.2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne z nezaplatennej istiny úveru a nezaplatených (kumulovaných) úrokov po zosplatnení do zaplatenia ako žalobca žiadal.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

9. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

10. Namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd nevykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V rozsudku neboli absolútne zohľadnené úhrady žalovaného v prospech istiny v celkovej výške 4 845,- eur, ktorých fotokópie pokladničných dokladov sa nachádzajú v spise, ktorými sa súd vôbec nezaoberal. Žalovaný platil splátky na bežný účet dlžníka XXXXXXXXXXXX, ktorý si musel otvoriť a ktorý žalobca výslovne určil v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, takže akékoľvek spochybnenie tohto účtu ako to robí žalobca je neopodstatnené. Žalovaný opätovne uvádza vykonané úhrady za obdobie od 19.8.2014 až 27.09.2017 - spolu vo výške 4 845 eur (fotokópie dokladov o úhradách sa nachádzajú v spise). Žalobca - banka si každý mesiac zinkasovala z účtu presnú sumu splátky na úver, ak nebol dostatok peňazí na účte zostatok

účtu išiel do debetu. Žalovaný mohol ísť do debetu, nakoľko s tým v zmluve súhlasil. Tvrdenie žalobcu v podaní zo dňa 4.8.2020, že „prípadné rozdiely medzi žalovaným dokladmi preukázanými úhradami a žalobcom uvádzaného prehľadu splácania sú spôsobené stavom účtu, z ktorého boli prostriedky na úver započítané na základe inkasa“ je nezmysel. Niekedy sa mohlo stať, že na bežnom účte nebol dostatok prostriedkov tak banka zinkasovala len časť splátky a zvyšok nasledujúci mesiac. Žalobca a aj súd stále poukazuje na to, že bežný účet žalovaného číslo XXXXXXXXXXXX bol zatvorený dňa 17.01.2019 s debetným zostatkom mínus 184,75 eur. Túto sumu žalovaný žalobcovi uhradil a s týmto sporom to ďalej nemá nič spoločné. Žalobca sa vo svojich vyjadreniach zrejme úmyselne nevyjadril k úhradám žalovaného vo výške 4 845 eur. Žalovaný navrhol odročenie pojednávania konaného dňa 17.07.2020 za účelom odsúhlasenia výšky uhradenej istiny úveru. Súd takýto dôkaz nevykonal, zrejme vychádzal z vyjadrenia žalobcu zo dňa 04.08.2020, ktoré ale súd nemôže brať vážne a nemal by naň prihliadať. Prehľad splácania do predčasného zosplatnenia, t.j. do 13.02.2018 predložený žalobcom sa týka úveru č. XXXXXX, pričom v úverovej zmluve je číslo úveru XXXXXX. V tabuľke o splácaní úveru uvádzanej v rozsudku nie sú uvedené všetky úhrady podľa výpisov z účtov, ale len do 20.06.2017 avšak na úver XXXXXX boli zinkasované v mesiacoch 9-12/2017 a 1/2018 čiastky podľa amortizačnej tabuľky. Výpočet dlžnej sumy nie je správny.

11. Výška úroku z omeškania ustanovená vykonávacím predpisom k Občianskemu zákonníku - nar. vlády 87/1995 Z.z. je v rozhodnom období 5,00 % a nie 5,15 %, čo je nesprávne.

12. Prvoinštančný súd neberie vážne ani to, že žalobca nepreukázal originálnym dokladom zaslanie a že doručil žalovanému upomienku II. zo dňa 09.08.2017 a súd považuje za podstatné, že mu bolo doručené vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa názoru žalovaného úver nebol platne zosplatnený (§ 565 Občianskeho zákonníka).

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. K započítaniu úhrad, splácania, výpisom z účtu uviedol, že spôsob splácania úveru bol dojednaný v čl. 2 Zmluvy, mesačne, započítaním z účtu č. 3380053035/3100. Žalobca v prílohe prikladá výpisy z účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX (M. H XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) od jeho otvorenia po zatvorenie. Z dôkazu „Prehľad splácania“ a tiež z „Výpisov z účtu“ vyplýva skutočnosť, že v prehľade splácania sú zahrnuté všetky úhrady uskutočnené žalovaným v súlade s výpisom z účtu. Žalovaný uhradil na istinu spolu 968,19 eur a na úrok spolu sumu 1233,35 eur. Dlžná istina tak predstavuje 3 831,81 eur (4 800 - 968,19 = 3831,81 eur). Žalobca popiera tvrdenie žalovaného, že na daný úver uhradil sumu 4 845 eur. Žalobca v priložených výpisoch z účtu vyznačil farebne, ako boli započítané splátky na úver, ktorý je predmetom tohto konania.

14. Žalobca poskytol žalovanému dňa 04.03.2015 aj úver vo výške 6 200 eur, ktorý však nie je predmetom tohto konania (vo výpisoch z účtu označený číslom XXXXXX a XXXXXX) a teda úhrady, ktoré uskutočnil žalovaný na tento úver, nie je možné zohľadniť v konaní sp. zn. 14Csp/79/2018.

15. V prípade, ak žalovaný nemal dostatok finančných prostriedkov na účte, ktorý bol inkasným účtom na splácanie úveru, tak splátky žalovaného nebolo možné započítať v plnej výške, čo bolo spôsobené tým, že žalovaný bol na svojom bežnom účte určenom na úhradu jeho úverových záväzkov v nepovolenom debete. Prípadné rozdiely medzi žalovaným predloženými dokladmi o úhradách a žalobcom uvedeným prehľadom splácania, sú spôsobené stavom účtu, z ktorého boli prostriedky na úver započítavané na základe inkasa.

16. Žalovaný v odvolaní opomína, že mu žalobca poskytol dva úvery. Poslednú splátku žalovaný uskutočnil dňa 20.6.2017. Žiadne ďalšie splátky na úver žalovaný nerealizoval - účet žalovaného vykazoval debetný zostatok a teda na účte nebol dostatok fin. prostriedkov na zrealizovanie splátky úveru.

17. K doručovaniu žalovanému žalobca uvádza, že II. upomienka bola zasielaná žalovanému obyčajnou poštou na adresu, ktorú poskytol žalovaný ako svoju adresu banke. Táto sa považuje za doručení v súlade s úpravou vo VOP žalobcu (bod 19.8.), i keď sa o tom žalovaný nedozvedel na základe fikcie doručenia. Podľa názoru žalobcu ide o ustanovenie platné, ktoré nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ide o bežný spôsob úpravy doručovania,

ktorým sa má predísť tomu, že zmluvná strana si nebude preberať písomnosti resp. sa odsťahuje a túto skutočnosť neoznámí banke.

18. Sadzba zákonných úrokov z omeškania je stanovená podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Sadzba je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 5 percentuálny bodov.

19. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu nereagoval.

20. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP. Rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výrokovej časti o uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 3 831,81 eur spolu s vyčísleným úrokom 233,23 eur, s 9,5 %-ným úrokom ročne z nezaplatenej istiny 3 831,81 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. A nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem rozsudok podľa § 388 CSP zmenil vo výrokovej časti o uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z meškania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 831,81 eur od 14.02.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 233,23 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu o nároku na úrok z omeškania zamietá.

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje v súvislosti s rozhodovaním súdu o priznaní nároku na zaplatenie istiny úveru a kapitalizovaného úroku z úveru. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného odvolací súd dodáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o výške dlžnej sumy aj odvolací súd v celom rozsahu považuje za správny. V odôvodnení rozsudku okresný súd podrobne uviedol, na základe ktorých zistených skutočností a predložených dôkazov dospel k výslednej sume dlžnej istiny úveru (bod 27. odôvodnenia) a vyplýva i to, že súd zohľadnil a posúdil aj listinné dôkazy o úhradách predložené žalovaným v konaní do súdneho spisu. Postup súdu v tomto ohľade v žiadnom prípade nenasvedčuje tvrdeniam žalovaného, že súd nezohľadnil všetky platby žalovaného na predmetný úver. Vychádzajúc aj z vyjadrenia žalobcu k podanému odvolaniu žalovaného a žalobcom doložených príloh aj v odvolacom konaní je zrejmé, ako boli započítané splátky na úver, ktorý je predmetom tohto konania. Spochybňovane účinnosti zosplatenia úveru žalovaným na tom základe, že upomienka II. (t. j. výzva predchádzajúca oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) nebola žalovanému doručená resp. žalobca nepreukázal originálny doklad o jej zaslaní žalovanému, považuje aj odvolací súd za účelové tvrdenie žalovaného.

23. Keď odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil, týka sa to iba výšky úrokovej sadzby priznaného úroku z omeškania

24. Z rozhodnutia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že okresný súd plne vyhovel žalobe žalobcu aj čo do uplatneného úroku z omeškania, pritom okresný súd odkázal na ust § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalovaný v odvolacom konaní namietal výšku úrokovej sadzby úrokov z omeškania, že táto má byť 5,00 %. Odvolací súd námietku žalovaného posúdil ako dôvodnú a v tomto rozsudok okresného súdu zmenil.

25. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona

povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 31.05.2014, keďže záväzkový vzťah vznikol po tomto dátume - zmluva bola uzatvorená dňa 24.06.2014. Podľa § 3 cit. nariadenia je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych (%) bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže úver bol zosplatnený k 13.02.2018, kedy základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky podľa § 17 ods. 1 zákona o zavedení meny euro v SR - zákon č. 659/2007 Z.z., zverejnená na webovej stránke NBS, bola odo dňa 16.03.2016 do 18.09.2019 0,00 %, potom v posudzovanom prípade žalovanému prináleží úrok z omeškania vo výške 5 % (základná úroková sadzba ECB 0,00 % ročne + 5 percentuálnych bodov), a to z nezaplatenej istiny 3 831,81 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, a z nezaplatených úrokov 233,23 eur od 14.02.2018 do zaplatenia. Keďže okresný súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,15 %, ako navrhol žalobca (zjavne vychádzal zo základnej úrokovej sadzby ECB 0,15 % platnej od 11.06.2014 do 10.09.2014, t.j. v čase vzniku zmluvného vzťahu), ide o výšku úroku z omeškania, ktorá nie je v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády účinného v rozhodnom čase.

26. Žalobu žalobcu vo zvyšku o nároku na úrok z omeškania odvolací súd zamietol.

27. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

28. Podľa § 262 CSP, ods. 1 o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ods. 2, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým, sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. O trovách konania odvolací súd rozhodol v zmysle vyššie uvedených ustanovení. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 3 831,81 eur, úroku z úveru 233,23 eur, úrokov z uvedených súm vo výške 9,5 % ročne od 14.02.2018 do zaplatenia a tiež úrokov z omeškania od 14.02.2018 až do zaplatenia vo výške 5,15 % ročne. Neúspech žalobcu v konaní tak predstavuje iba nepatrný neúspech, aj to týkajúci sa len časti úroku z omeškania (nie základu uplatňovaného nároku). Preto žalovanému patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).